

Loverboys

Een Senne en Sanneverhaal van Marc Verhaegen

Delen :

Inhoud
Thematiek
Documentatie en Fictie
Oplossingen
Besluit

Inhoud

Rosalien, een meisje uit de klas van Senne en Sanne, kent een moeilijke thuissituatie. Als ze een nieuwe vriend leert kennen, die haar oversteelt met aandacht en cadeautjes, gaat er een nieuwe wereld voor haar open. Ze voelt zich aanvaard en bemind. Maar haar vriend is niet wat hij lijkt. Hij begint van Rosalien dingen te eisen die niet in een prille liefdesrelatie thuishoren.

Rosalien vlucht van hem weg en duikt onder. Zij wil ook niet naar huis, want daar heeft ze enkel ruzie met haar ouders. Uiteindelijk roept ze de hulp in van Senne en Sanne. Die willen haar wel graag helpen, maar ze weten hun vriendin niet te vinden. Rosalien is nog steeds op de vlucht voor de bende loverboys, waartoe haar vriend behoort.

Zo is ze gedoemd een leven te lijden als dakloze. Maar Senne en Sanne blijven niet bij de pakken zitten. Ze zetten alles in het werk om zowel in de daklozenwereld als in het loverboysmilieu te infiltreren. De avonturen kunnen beginnen : veel sociale problematiek afgewisseld met de nodige humor en gekke situaties.

Soms is het verhaal hard en vol geweld, maar geen nood : de tekenaar brengt oplossingen aan en toont zelfs hoe instanties behulpzaam omgaan met daklozen en slachtoffers van loverboys. En last but not least : op het eind van het verhaal een happy-end : onze vrienden vinden Rosalien terug!

De leerlingen wordt na het lezen van het verhaal gevraagd welke de beginsituatie van dit verhaal is.

Thematiek

De daklozen vormen een steeds groter wordende groep in onze westerse wereld vol rijkdom en weelde.

De problematiek rond de loverboys is sluimerend. Wat eerst een publiek geheim was bij de schoolgaande jeugd en in jongerenmilieus, wordt nu meer en meer een internetgebeuren. Daarop maken loverboys en ook lovergrrls gebruik van de onschuld en van de eertse verliefdheid van jonge – weerloze en naïeve – meisjes om hen zo in de prostitutie te lokken. Deze loverboys/girls maken zich schuldig aan mensenhandel, opsluiting , gijzeling en/of mishandeling.

Marc Verhaegen slaagt er wonderwel in beide maatschappelijke mistoestanden in zijn verhaal te verwerken.

*De leerlingen wordt gevraagd welke twee thema's in dit verhaal worden behandeld.
Ook wordt hen gevraagd of zij op de hoogte zijn van deze dubbele problematiek.
We kunnen hen ook vragen informatie op te zoeken over deze thema's*

Documentatie en Fictie

Om zijn verhaal te stofferen is Marc Verhaegen niet over een-nacht-ijs gegaan. Om een realistische kijk ten aanzien van de daklozenproblematiek en het verschijnsel loverboys in zijn strip te verwerken heeft de tekenaar zich zeer goed gedocumenteerd.

Zo zien we duidelijk hoe jonge meisjes door loverboys in de val worden gelokt. De psychologisch diepe achtergronden die zowel slachtoffers als daders aanzetten tot dergelijke praktijken worden zeer goed uitgewerkt. Ook krijgen we een goed inzicht in de werkwijze van de loverboys.

Tevens legt de auteur uit dat veel meisjes dit meedogenloze wereldje trachten te ontvluchten, maar daarbij dikwijls erg grote desillusies oplopen. Thuis worden ze niet meer aanvaard en ze lopen al vlug een blauwtje bij familieleden, vrienden en kennissen. Ook de officiële instanties blijven veelal in gebreke : de loverboys zijn immers een vrij recent en minder erkend fenomeen en soms wordt de schuld niet bij de dader, maar bij het slachtoffer gelegd. De loverboys zijn onderlegd en sluw genoeg om hun wandaden te ontkennen en zo hun verdiende straffen te ontlopen.

Vele meisjes komen opnieuw terecht bij hun “vermeende” beschermer die ze toch niet kunnen ontlopen. Zij hervallen in hun oude gewoontes en kunnen het miserabele leventje en ook het geweld en de drugs niet meer ontlopen. Andere meisjes komen op straat terecht in soms nog slechtere leefomstandigheden of verzeilen in opvangcentra die in de mate van het mogelijke hulp en onderdak bieden.

Ook komt zo het daklozenprobleem ter sprake. Veel mensen komen met veel problemen zonder huis te zitten en belanden zo op straat. Sommigen lopen aan tegen een sociale of financiële tegenslag : verlies van werk of van een familielid, schulden, verslaving, echtscheiding of overlijden.

In België is er geen officiële telling van het aantal daklozen, maar het Europees Observatorium voor Thuisloosheid schat het aantal daklozen in België op 17.000 mensen. Bob symboliseert de anonieme dakloze die onopvallend deel uitmaakt van het straatbeeld. Hij lijdt er onder zijn leven uit de doeken te doen en zijn verhaal te vertellen. Het figuur van deze Bob is ontleend uit “ Het boek van Bob” van Dirk van der Goten. In ons verhaal is hij als een observator en ervaringsdeskundige, hij weet de schade te beperken als raadgever van onze vrienden. .

Om het een en ander nog een realistischer voorstelling te geven ging Marc Verhaegen zich ook verdiepen in de psychologische begronding en in de uiterlijke kenmerken van zijn personages.

Vooreerst is er Senne : hij wordt omgetoverd in een stoere loverboy. En met zijn iets te hippe zonnebril en stuntelige houding steelt hij wel de show om in het loverboycircuit te infiltreren. Ook is er Sanne : zij is steeds degene die initiatief neemt. Met haar hoeft je niet te sollen. Onder de schuilnaam Ines solliciteert ze voor een baantje als barmeisje in een nachtclub. Ook vele andere personages worden op een rake manier weergegeven. Zo zijn er de loverboys Jean-Pierre, Paul en Mario. De ene is een ladykiller met veel blinkende en gouden juwelen, ervaren en geslepen als meisjesversierder. De ander is een gladgeschoren, maar toch onzekere jongen. Hij is een beginner in het vak. De laatste is een macho, hij zwaait met geld en treedt keihard op als dat moet.

Om zo waarheidsgetrouw mogelijk te zijn baseerde de auteur zich op het boek "Loveboys, een publieke zaak". Ook Haxho, de leider van de loverboysbende vindt zijn gronden in de echt bestaande Albanese crimineel, Victor Hoxha, bekend uit het Antwerps prostitutiemilieu. Hij werd meerdere malen veroordeeld, onder meer voor mensenhandel. In 2005 werd hij na acht jaar gevangenis naar zijn geboorteland verbannen.

Madame Solange is de bazin van het luxueuze bordeel "Magic Hands". Ze geeft de meisjes die voor haar werken tips om hun klanten zo goed mogelijk ter wille te zijn. Natuurlijk doet ze dat niet voor niets en – misschien – zelf onder druk gezet door haar bazen is ze streng en meedogenloos voor de "meisjes van plezier". Ze is uitgedost met de klederdracht van vrouwen die in Parijse cabarets de French Cancan dansten op het einde van de 19de eeuw.

Zo is er nog Julie, als slachtoffer van een loverboy in de nachtclub te "werk" gesteld. Zij wordt voorgetseld met een sterk karakter : zij redt Sanne uit de vuurzee, verwittigt de politie en geeft andere meisjes goede raad. Toch is ze realistisch voor zichzelf : ze zou dat gore wereldje wel willen ontvluchten, maar zal ze niet – zoals vele anderen – hervallen?

Natuurlijk blijft het verhaal een strip. Dat wil zeggen dat er ontspanningsmomenten zijn ingebouwd om de heftigheid van het gebeuren te doorbreken en om de lezer even op adem te laten komen. Het blijven immers avonturen die leesbaar en aantrekkelijk moeten overkomen op de lezer. Zo liet Verhaegen ook weer het duo Krolik en Groink optreden in dit verhaal. Ze vormen min of meer een aparte verhaallijn rond het thema van de daklozen. Groink is een monster uit een eerder verschenen verhaal. Hij is een dankbaar figuur dat veel mogelijkheden biedt voor het verhaal. De menselijke voorstelling van Groink heet Fouad. Deze heeft zijn fouten ingezien en wil zich aangeven bij de politie. Maar plots verandert hij in een monster, een soort vertegenwoordiger van het kwaad. Hij kan zich zo natuurlijk niet aangeven en daarom gaan Krolik en Groink als één figuur en onopvallend rondzwerven tussen andere daklozen. En zo komen ze van alles aan de weet. Zij vormen aldus een fictief element in dit verhaal van Senne en Sanne. Omdat ze allebei een magische achtergrond hebben – Krolik is joods en Groink komt uit een oosterse context – spreken ze een speciaal taaltje, zodat ze nog fictiever overkomen.

De leerlingen wordt gevraagd welke elementen uit het verhaal zij realistisch of fictief vinden. Wij vragen hen ook aan te duiden hoe de auteur zowel het realistisch als het fictieve element uitwerkt.

De leerlingen kan ook gevraagd worden in welke mate de personages in min of meerdere mate fictief of realistisch worden weergegeven.

Oplossingen

Het is niet zo dat de tekenaar ons enkel een probleemsituatie wil schetsen. Neen! Hij wil zijn lezerspubliek ook oplossingen aanbieden. Zo vertelt hij ook welke instanties – hoe beperkt ook – hulp bieden aan daklozen en aan meisjes, slachtoffers van loverboys.

Zo zijn er Payoke, Giulia, Huis Sofia voor de slachtoffers van de loverboys en Kamiano en de Biekorf voor de thuislozen.

Payoke begon in 1987, opgericht door Patsy Söresen, als opvanghuis voor prostituées. Deze vorm van bescherming is in de loop van de tijd uitgebreid tot opvang van slachtoffers van nationale en internationale mensenhandel. Er wordt juridische ondersteuning gegeven. De slachtoffers krijgen advies en begeleiding binnen een rechtzaak. Er wordt gezorgd voor een goed contact met justitie en politie. Ook is er ondersteuning bij het verwerken van traumatische ervaringen. Tevens wordt er veiligheid en geborgenheid geboden en wordt er getracht een interactie te onderhouden tussen de meisjes en de maatschappij. Dit alles is zeer belangrijk voor slachtoffers van loverboys. De meisjes moeten hun verleden een plaats kunnen geven om met hun leven in de toekomst verder te kunnen gaan. Daarom ook worden ze doorverwezen naar een voor hen geschikte opvanginstantie.

De organisatie Giulia, die niet voorkomt in dit verhaal, richt zich volledig op de loverboyslachtoffers. Zes vrouwen tussen 13 en 21 jaar kunnen er terecht als ze de gedwongen prostitutie uitwillen. Ze blijven er onvindbaar voor de loverboys en krijgen 3 tot 6 maanden begeleiding op een geheim adres. Ze komen in contact met lotgenoten en kunnen er hun verleden samen verwerken. De meisjes leren er hun leven weer op te pakken en ze worden gestimuleerd tot zelfvertrouwen en zelfstandigheid.

De Biekorf zorgt voor nachtopvang voor langdurig thuislozen uit Antwerpen. De problemen van de mensen die in de Biekorf worden opgevangen, liggen behoorlijk diep. Ze zijn hier omdat ze verslaafd zijn, psychisch disfunctioneren of uit hun woning zijn gezet vanwege een te grote schuldenlast.

Huis Sofia beheert een Antwerps studententehuis voor kansarme meisjes. Onder kansarme meisjes wordt verstaan : meisjes zonder geld, al dan niet met verstandelijke of lichamelijke beperking, met problemen binnen de eigen familie. Men wil hen rust, ruimte en structuur bieden om de mogelijkheid te geven studies aan te vatten.

Kamiano ontstond vanuit de Sint-Egidiusgemeenschap. In feite is het een Antwerps daklozenrestaurant, waar thuislozen terecht kunnen voor een uitgebreide maaltijd op woensdag- en zaterdagavond. Men kan er ook douchen, zich laten verzorgen en er is een medische eerstelijnszorg. Elke keer komen er 300 mensen op deze gratis voorzieningen af.

De leerlingen wordt gevraagd welke instanties hulp kunnen bieden aan thuislozen en/of slachtoffers van loverboys/girls. Ook vragen we hen informatie op te zoeken over deze instanties. Verder vragen we hen na te gaan waarin deze instanties van elkaar verschillen. Ook vragen we hen of ze nog andere hulpinstanties kennen.

Besluit

Zo zie je maar weer : Loverboys in de reeks Senne en Sanne van de hand van Marc Verhaegen is niet zo maar een stripverhaal. Neen! Het is een strip die niet alleen enkele sociaal-maatschappelijke problemen aankaart, maar ook informatie aanbiedt en zelfs probeert problemen op te lossen. De tekenaar heeft zijn personages psychologisch goed uitgewerkt en hij documenteerde zich zeer grondig. Zo heeft hij zich zeer goed geïnformeerd wat de thematiek van het verhaal betreft. Tevens heeft hij in de tekening van zijn figuren zich verdiept in een zo realistisch mogelijke weergave. Maar : het blijft uiteraard een stripverhaal dat ondanks de heftigheid van de aangekaarte problematiek vol humor en avonturen zit.

Paul Verstappen